

opusdei.org

Лист Прелата (січень 2010)

"Сцена Богоявлення завжди своєчасна. Кожна історична епоха, кожна країна, кожне нове покоління мають бути приведені до Христа", - говорить нам Прелат в своєму першому листі 2010 року.

19.01.2010

Мої дорогі діти: нехай Ісус береже
для мене моїх дочок та синів!

Протягом минулих декількох днів Церква запрошувала нас подорожувати звичайною дорогою до Вифлієму, щоб поклонитися і подякувати Ісусу. На першому тижні різдвяного часу все оберталось навколо Нього. Дещо в тіні лишалися Діва Марія та св. Йосип, оскільки головною особою був наш Господь, Предвічний Син Отця - світло від світла, Бог істинний від Бога істинного, який став Людиною заради нас і нашого спасіння. Зараз, на початку нового року церква привертає нашу увагу до інших учасників Різдвяної містерії: передусім, до Богородиці, та також до св. Йосипа, невіддільного від неї.

Урочистість Марії Матері Бога – велике свято. Наш дух сповнюється захоплення і радості, тому що ми можемо звертатись з нашими молитвами до

Богородиці, скарбниці усіх ласк,
якими Всемогутній Бог збагатив Її,
обрану від віку як Матір Сина
Людського. **«В силу цього Вона
була непорочно зачата і, повна
благодаті, прісно незаймана,
взята на Небо душею і тілом,
увінчана як Цариця всього
творіння, вище всіх ангелів та
святих. Більше Неї – тільки Бог».**

[1] Все це - Божа воля, так вчить
Церква, так віримо ми, християни.
**«Тут немає жодної небезпеки
перебільшення,- наполягає св.
Хосемарія - ми ніколи не
зможемо збагнути цю
невимовну таємницю, ніколи не
зможемо достатньо вшанувати
нашу Мати за те, що вона
посвятила нас у таку близькість
зі Святою Трійцею».**[2]

Сьогоднішнє свято - дивовижна
можливість надати новий імпульс
нашим синівським та дочірнім
відносинам з Богородицею і

подякувати Їй за материнську турботу. Марія завжди веде нас до Ісуса, так само, як це сталося з мудрецькими зі Сходу, що йшли за зіркою аж до Вифлиєму, щоб поклонитися новонародженому Месії. Де вони знайшли Його? Св. Матей розповідає нам з великою простотою: *Увійшли до хати й побачили дитячко з Марією, матір'ю Його, і, упавши ниць, поклонилися йому; потім відкрили свої скарби й піднесли Йому дари: золото, ладан і миро.* [3] Чи прагнемо ми наблизитися до Марії, щоб стати цілковито Божими? Наскільки щиро ми повторюємо ці слова нашого Отця: **"Матір Божа і наша Мати"**?

Друга частина Різдвяного періоду, так само зосереджена на Ісусові, показує нам значення народження нашого Господа. Різними способами це нагадує нам, що Бог прийняв нашу,

людську, природу, щоб всі чоловіки і жінки мали можливість стати синами і дочками Бога. Таким чином, добра новина, яку ангели сповістили пастухам, призначена всім людям.

[4] Вона була сповіщена не лише Домові Ізраїля, але й усьому людству, яке Бог хоче зібрати разом в Церкві, Містичному Тілі Христа. Пророк Ісая сповістив це за багато століть до Різдва, написавши: *Устань, засяй! Зійшло бо твоє світло, слава Господня засяяла над тобою! Темрява окриває землю, темнота народи, а над тобою Господь сяє: слава Його з'явилась над тобою. Народи йдуть до твого світла, царі до сяйва твого блиску. Поглянь навколо твоїми очима й подивися: усі вони збираються, йдуть до тебе! Сини твої здалека прибувають, дочок твоїх на руках носять. Тоді ти глянеш і засяєш; заб'ється і пошириться у тебе*

*серце, бо скарби моря попливуть
до тебе, багатства народів
прийдуть до тебе. Безліч
верблюдів тебе вкриє, верблюди
молоді з Мідяну та Ефи. Сила їх
прийде з Шеви, несучи золото й
ладан, звістуючи хвалу Господню.
[5]*

Пророцтво здійснилося, коли «три мудреці, покликані з далеких країв, йшли за зорею, щоб знайти Царя неба і землі та поклонитися Йому. Покірність цій зірці, - пише св. Лев Великий, - запрошує нас наслідувати покору мудреців, щоб в міру наших можливостей самим стати служителями милості, яка приводить чоловіків та жінок до Христа. [6]

Богоявлення є святом всього людства, через яке всі народи і держави покликані стати частиною єдиного народу Божого, і, водночас, це заклик до

відповідальності для християн, через яких Господь хоче нести добру звістку до самих кінців землі. Св. Папа Лев пояснює: "розпаливши в собі таку ревність, ви маєте прагнути бути корисними один одному, щоб світити, як діти світла (пор. Еф 5:8) в Царстві Божому, якого ми досягаємо правдивою вірою і добрими справами".[7]

"Вже двадцять століть пройшло з тих пір, як ця таємниця була відкрита і здійснена у Христі, але вона й досі не сповнена остаточно"[8], - говорить римський понтифік. Церква, як і раніше буде нести свою місію до кінця світу, тому що кожна історична епоха, кожна країна, кожне нове покоління мають бути приведені до Христа. Сцена Богоявлення завжди своєчасна. Перед цією панорамою Бенедикт XVI запитує: ***"У якому***

*сенсі сьогодні Христос ще
Lumen gentium, Світло народів?
До якої точки сягнула подорож
до Бога народів світу, і чи
здатен хтось визначити цю
точку? Чи перебувають народи
у фазі прогресу або занепаду? І
далі: хто сьогодні є тими
мудрецьми? Як, думаючи про
сьогоднішній світ, ми повинні
інтерпретувати ці загадкові
фігури з Євангелія?"[9]*

Відповіді на ці запитання в руках кожного християнина. Все залежить від милості Божої; але, водночас, і від праці послідовників Христа, які мають продовжити борозну, розпочату нашим Господом та поглиблену наступними поколіннями вірних, від апостолів і перших святих жінок до сьогоднішнього дня. Хіба не наповнює вас радістю думка про те, що Господь розраховує на кожного з нас, не дивлячись на

наші особисті недоліки, щоб
проголошувати Євангеліє до краю
землі?

Сьогодні конче потрібне
поширення Христової доктрини у
суспільстві, особливо в окремих
сферах, я маю на увазі, перш за все
урядовців, вчених і дослідників,
людей, що працюють у сфері
громадської думки та інші. Але ми
всі маємо прислухатися до голосу
Бога і слідувати за ним. Тому в
молитві смиренно, наполегливо і
упевнено просимо Господа
відкрити наші душі та серця Його
світлу. Надто багато людей
сьогодні потребують сказати: *ми
бачили зорю Його на сході і
прийшли поклонитися Йому*[10]. І
вони прийдуть, якщо ми, вірні
Христові, прийдемо до них з
щирою дружбою, сповнені
милосердя, розуміння і людського
тепла, натхнені молитвою, вдячні
за їхню сумлінну працю.

«Що вражає нас у відповіді волхвів, - говорить Бенедикт XVI – це те, що вони впали ниць перед простою дитиною на руках у матері, і не в королівському палаці, але у бідній стайні у Віфлеємі.(пор. Мт. 2, 11). Як це можливо? Чому волхви повірили, що дитина є "Царем Юдейським" і царем народів? Поза сумнівом вони йшли за зіркою, яка привела їх саме до місця, де вони знайшли Спасителя (пор. Мт 2:9). Але навіть зірки було б не досить, якби волхви не були внутрішньо відкриті на правду. У порівнянні з царем Іродом, оточеним владою та багатством, волхви прямували до цілі своїх пошуків. Знайшовши Дитятко, вони, шляхетні люди, повели себе, як прості вифлеємські пастухи: впізнавши знак, вклонилися Маляті, даруючи Йому

***принесені символічні
дорогоцінні подарунки*".[11]**

**Я знову наполягаю: "Наш Господь
запросив усіх людей прийти та
стрінуги його й стати святими.
Він покликав не тільки трьох
мудреців, розумних і могутніх.
Ще перед тим він післав не зорю,
але одного зі своїх ангелів до
пастухів у Вифлеємі (пор. Лк 2:9).
Але віс, бідні й багаті, мудрі й оті
не дуже мудрі — всі ми повинні
настановити нашу душу, щоб у
смиренності слухати Божого
голосу".[12]**

**Це завдання всіх християн, які
хочуть бути вірними своєму
покликанню: відкрити Христа для
інших, бути "гучномовцем» - перш
за все, своїм прикладом, але також
своїм доречним словом — про
вчення Церкви, яке говорить про
повагу до людського життя на всіх
її етапах; про закони, що**

заохочують і захищають справжню природу сім'ї, закладену Творцем на нерозривному шлюбі між чоловіком і жінкою, які відкриті на життя; про вибір форми освіти для своїх дітей, який відповідає кожному з духовних і моральних ідеалів і т.д.

Не думайте, що це обов'язок лише тих, хто працює в цій сфері безпосередньо. Як я вже говорив вам, ми починаємо з чогось одного, а потім додаємо ще одне, потім інше Апостольство дуже ефективно, якщо здійснюється людиною у її повсякденному оточенні. Тому, роблячи іспит совісті, мусимо задуматись про те, як ми допомагали душам стати ближче до Бога: скільки молитов, жертв, годин добре зробленої роботи ми пожертвували, скільки розмов ми мали - особистих або в листуванні з друзями, родичами,

колегами, знайомими. Ми маємо говорити про це з особистим духовним керівником, щоб отримати допомогу і підтримку в нашому апостольстві, служінні, що є обов'язком кожного християнина.

Одразу після Богоявлення ми святкуватимемо Хрещення нашого Господа. Якщо об'явлення Месії мудрецам було “повідомленням” Божого плану спасіння, у Хрещенні в Йордані цей план починає здійснюватися. Як пояснювали Отці Церкви: “З тої миті як хрещальна вода, перетворена на засіб та знак освячення, набуває дієвості наданої прикликанням Пресвятої Трійці, ця вода містить у собі силу відпускати усі гріхи”

Богоявлення є таємницею з багатьма аспектами. Літургія нагадує нам про явлення Христа

не тільки волхвам або під час його Хрещення в Йордані, але також у Кані Галілейській, де Він перетворив воду на вино. Цього року в Євангелії у другу неділю звичайного періоду, матері Ісуса приділяється особлива увага.[14] У своєму посередництві в людських потребах, Марія певною мірою "зобов'язує" Христа наблизити «час» своїх месіанського явлення, збільшуючи тим самим віру його перших учнів. Звернімося до неї, тому що ця Жінка пробуджує також і нашу віру в апостольських викликах - чудові виклики! – з якими стикаємося ми, християни.

Давайте прислухаємося до поради св. Хосемарії: **"Якщо наша віра слабка, ми повинні звернутися до Марії. Диво на весільному бенкеті в Кані Галілейській, яке Христос зробив на прохання Своєї Матері, допомогло учням навчитись вірити в Нього (Йо.**

2:11). Наша Мати завжди піклується про те, щоб Ісус міг відповісти на наші потреби і явити нам Себе, щоб ми могли вигукнути: "Ти - Син Бога".

"Даруй мені, о Господи Ісусе, віру, якої я щиро прагну. Моя Мати, Пресвята Маріє, дай мені справжню віру!"[15]

У цьому часі будемо святкувати День народження св. Хосемарії. По-людські, цілком природно, що ми хочемо зробити йому подарунок! Що може бути кращим «подарунком», ніж бажання зростати в нашому апостольському служінні, вчинки, що демонструють нашу спрагу до спасіння душ, яку Ісус запалив в нашому серці? Згодом, в середині січня, під час традиційного тижня молитов за єдність християн, в нас буде нова можливість просити Утішителя, щоб вселенські зусилля Святішого Отця Бенедикта

XVI, а з ним і всіх християн, дали бажані плоди.

Слава Богу, інцидент у Різдвяну Вігілію не мав для Папи серйозних наслідків. З погляду віри, ми маємо розглядати цей випадок як заклик Провидіння до більш постійних та ревних молитов за Римського Понтифіка.

Мої наміри як завжди численні. Нехай всі ми в цьому році будемо тісніше об'єднані в молитві і намірах, щоб наш Господь через заступництво Пресвятої Його Матері, дав нам все, про що ми Його з надією просимо.

Кілька днів тому я вирушив до Швейцарії. Як завжди я подорожував разом з усіма вами. Мав можливість молитися в Айнзідельні, у Марійному санктуарії, який св. Хосемарія, а також наш улюблений Дон Альваро відвідували багато разів.

Я щиро поклав ваше життя до ніг
Марії, що ми прагнули і знали, як
перетворити його на Opus Dei,
жертвуючи його Богові з
незмінною щирістю.

З любов'ю, благословляю вас!

Ваш Отець,

+ Хав'єр

Рим, 1 січня 2010

[1] св. Хосемарія *«Друзі Бога»* 276.

[2] там же

[3] *Мт. 2:11.*

[4] *Лк. 2:10.*

[5] *Іс. 60:1-6.*

[6] Св. Лев Великий, проповідь на
свято Богоявлення 3, 5

[7] там же

[8] Папа Бенедикт XVI, проповідь на свято Хрещення, 6 січня 2007р.

[9] там же

[10] *Mt. 2:2.*

[11] Папа Бенедикт XVI, проповідь на свято Хрещення, 6 січня 2007р.

[12] Св. Хосемарія «*Христос проходить поруч*» № 33

[13] Св. Максим Туринський, проповідь

[14] Римський Місал, друга неділя звичайна (С), Євангелія (Йо 2:1:11.)

[15] Св. Хосемарія, *Святий Розарій*, коментар до другої неділі Таємниць Світла.

dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-sichen-2010/ (09.08.2025)